

ת"פ 25058/03/16 - מדינת ישראל נגד ב פ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25058-03-16 מדינת ישראל נ' פ(עציר)
בפני כבוד השופטת נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ב פ

הנאשם

הכרעת - דין

מבוא

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של חבלה חמורה. הנאשם ונ ד (המתלוננת) הם בני זוג מזה כשנתיים. על פי כתב האישום בתאריך 7.3.16 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בה מספר רב של פעמים באגרופים ובבעיטות בראשה ובחלקים שונים של גופה. נטען כי הנאשם עשה כן כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול. המתלוננת פונתה לבית החולים ואושפזה במשך יומיים. כתוצאה מהחבטות נגרמו למתלוננת שברים בחמש צלעות, שטפי דם וסימנים אדומים מסביב לעיניים, נפיחויות ורגישות במצח בלחיים ובלסתות.
2. בתשובתו לכתב האישום לא כפר הנאשם בקיומן של החבלות אך כפר בכך שנגרמו על ידו.
3. בעת שמיעת הראיות העידה המתלוננת והוכרזה עדה עוינת. הכרזה זו באה על שום שחזרה בה מן התוכן המפליל את הנאשם בגרימת החבלות ותחת זאת ייחסה אותן לנפילה. על אף השינוי ולמען הנוחות תיקרא בת הזוג בהכרעת הדין "המתלוננת". שינוי גרסתה של המתלוננת חייב בחינה מדוקדקת וזהירה של הודעתה במשטרה והעדפת גרסתה במשטרה על פני גרסתה המאוחרת, נעשתה לאחר שנתתי אמון בגובה ההודעה כי זו ניתנה באופן חופשי ומרצון ולאחר ששקלתי את מכלול הראיות בתיק לרבות שורה ארוכה של ראיות חיצוניות. תמונה ראייתית כוללת זו מצביעה למעלה מכל ספק סביר על כך שהנאשם הוא שתקף את המתלוננת וגרם לה לחבלות חמורות (בהסתייגות אחת לגבי שימוש בבעיטות).

עדות המתלוננת

4. ראשון החוקרים שפגש במתלוננת היה החוקר ארתור קקזנוב. החוקר הגיע לבית החולים שעות אחדות לאחר פינויה של המתלוננת באמבולנס. החוקר צילם את המתלוננת (ת/12) והתמונות מתעדות פציעות בפניה של המתלוננת, שפתיים נפוחות, שטף דם בעין, ודימום משמעותי מראשה. החוקר ציין כי המתלוננת הייתה עם עיניים סגורות ופנים נפוחות והתקשתה בדיבור אך לשאלתו השיבה כי הותקפה על ידי בן זוגה הנאשם וסיבת התקיפה היא שכרות. לשאלת החוקר אם מדובר באלימות נמשכת השיבה כי הם מתגוררים יחד שנתיים והנאשם "מריץ לה לא כל יום אבל מריץ".
5. למחרת בשעות הצהריים הגיע חוקר שני לבית חולים וולפסון. הפעם היה זה אנדרי ליבשיץ והוא שגבה הודעה מפורטת מן המתלוננת (ת/14). בפתח ההודעה ציין החוקר שהבחין בסימני חבלה מסביב לשתי העיניים, בנפוחות גדולה מאד באזור הפה ובתחבושת גדולה מאד מסביב לראש. המתלוננת מסרה שאינה מרגישה טוב. לאחר מכן סיפרה שהנאשם הוא בן זוגה והיא מתגוררת איתו בשנתיים האחרונות. המתלוננת נשאלה מה קרה אתמול וכך השיבה: **"ב שותה אלוהול כבר במשך יומיים ברציפות. אתמול בתאריך 7.3.16 ב שתי 2 בקבוקי יין והוא היה שיכור בשעות הערב [...]. בסמוך לשעה 20:00 התקשרה אליי הבת שלי [...]. ואחרי שסיימתי לדבר עם י ראיתי שב עצבני והוא התחיל לצעוק עליי ברוסית "הבת שלך לא מנומסת" ואז פתאום ב תקף אותי ואני נפלתי על הרצפה [...]. ב נתן לי הרבה מכות באמצעות האגרופים שלו, אני לא זוכרת כמה בדיוק מכות הוא נתן לי והוא פגע עם אגרופיו בראש שלי בפנים שלי באזור החזה שלי ושבר לי 6 צלעות. ב יצא מהדירה אחרי שהוא הכה אותי. אני מיד התקשרתי לבת שלי י וביקשתי ממנה שתתקשר לשכנה שלי ל ס. ל מתגוררת בבנין סמוך [...]. כעבור מספר דקות הגיעה השכנה ל נכנסה לדירה [...]. והיא ראתה המון דם שייצא לי מהפציעות שלי בראש שלי וליובה התקשרה למשטרה" (עמ' 1 ש' 25 ואילך).**
6. בבית המשפט שינתה המתלוננת את גרסתה. הגרסה המאוחרת אינה כוללת אשמה כלפי הנאשם. לדברי המתלוננת ביום האירוע שתתה באופן מופרז, יצאה מן הבית כדי להמשיך לשתות וכאשר חזרה בשעות הערב מצאה ששער הכניסה לחצר נעול. לדבריה **"בעקבות כך שכמובן הייתי שיכורה ואני התחלתי לטפס על הגדר והרגל מעדה לי ואני נפלתי ונחבלתי על זווית השולחן שעומד ליד הדלת. ובעקבות כך שהייתי שיכורה כמובן שלא זכרתי שום דבר והלכתי לישון" (עמ' 19 ש' 16).** לדבריה למחרת בבוקר העיר אותה הנאשם ושאל מדוע הראש פתוח והמיטה מלאה בדם. המתלוננת התווכחה עם הנאשם **"ואחרי זה ל ס התחילה את כל הבלגן הזה כל הענין הזה הזמינה אמבולנס".** המתלוננת התכחשה לקיומם של שברים בצלעות ואת הראש הפתוח ייחסה לנפילה על קצה השולחן (עמ' 19 ש' 28, עמ' 20 ש' 15).
7. בשל ההבדל המהותי בגרסאות הוכרזה המתלוננת עדה עוינת.
8. לגבי נסיבות גביית ההודעה בבית החולים, העיד החוקר אנדרי ליבשיץ. על פי עדותו בתאריך 8.3.16 הגיע לבית החולים, פגש בעדה והבחין בסימני חבלות על גופה כפי שתיעד בהודעה. לדבריו **"המתלוננת הייתה צלולה דיברה בשוטף דיברתי איתה בשפה הרוסית שזה שפת אם שלי תרגמתי בצורה מפורטת את העדות כתבתי את זה בסוף עדות שתרגמתי את העדות סיפרה לי הכל הבנתי הכל היא הייתה צלולה" (עמ' 8 ש' 7).** בחקירה נגדית השיב החוקר פעם נוספת כי המתלוננת אמנם לא

חשה בטוב והדבר נכתב בהודעה אך "דיברה בצורה שוטפת והייתה צלולה" (עמ' 10 ש' 30). לגבי אופן רישום הדברים השיב כי "כתבתי ותרגמתי בצורה מפורטת מה שהקורבן מסר לי" (עמ' 12 ש' 15)

9. אני מעדיפה בבירור ובאופן חד משמעי את הדברים שמסרה המתלוננת בהודעתה במשטרה על פני הדברים שמסרה בבית המשפט וזאת מן הטעמים הבאים - אחד עשר במספר:

א. המתלוננת סיפרה על האלימות והצביעה על הנאשם

כתוקף לארבעה אנשים נפרדים. לבתה בטלפון, ללל שהגיעה למקום, לחוקר ארתור קקזנוב ולחוקר אנדריי ליבשיץ. שני אזרחים ושני אנשי רשות ולכל אחד מהם סיפרה המתלוננת על הנאשם בהזדמנות הראשונה ובמועד נפרד. החוקר קקזנוב שמע על הדברים כשהגיע לגבות עדות בבית החולים בליל האשפוז הראשון (עדוּתו של מר קקזנוב עמ' 17 ש' 8 ות/11). פעם שנייה חזרה על האשמה באופן מפורט יותר באוזני החוקר ליבשיץ שהגיע למחרת וגבה את ההודעה (ת/14). לא נטען כי שני החוקרים בדו יחדיו סיפור עלילה ואף תאמו פרטים. החזרה על אותה האשמה יום אחרי יום באוזני שני שוטרים שונים, מחזקת את האותנטיות של התלונה הראשונית. החוקר קקזנוב ציין טענות המתלוננת בדבר אלימות ישנה. תלונה זו התיישבה עם ממצאי הצוות הרפואי שהפנו לקיומם של שברים ישנים בצלעות, לצד קיומם של שברים החדשים.

ב. גרסתה המאוחרת של המתלוננת אינה תואמת מכתב

שכתבה ובו ניסיון נוסף לנקות את הנאשם מכל אשמה וכן אינה עקבית ואינה מתיישבת עם ההגיון ועם השכל הישר. במכתב נ/2 שנכתב בתאריך 28.6.16, ערב שמיעת הראיות, כתבה המתלוננת שטיפסה על הגדר ונפלה עם ראשה על קצה שולחן. בתמונות מן הזירה ת/15 נראית גדר אבן נמוכה יחסית שעליה מתוחות יריעות בד. המתלוננת לא התייחסה לבד בתיאוריה, לא ברור כיצד ניתן לטפס על בד וכיצד ניתן להחליק ממנו. לא נמצא כל תיעוד לקיומו של השולחן הנטען ולא ברור היכן היה וכיצד זה פגע ראשה של המתלוננת באותו שולחן. עוד הוסיפה המתלוננת באותו מכתב כי גבר לא מוכר הוא שתקף וגרם לכך שראשה נחבט באבן שפה. המתלוננת לא חזרה על קיומו של גבר זר מכה בבית המשפט. שני ההסברים המתחרים לחבלה בראש נותרו חסרי בסיס ראיתי חיצוני כלשהו ובלתי ברורים מבחינת מנגנון החבלה. כמו כן תמוה כיצד זה זכרה המתלוננת השתלשלות עניינים זו או אחרת לגבי אופן פציעת הראש, יחד עם הטענה החוזרת בעדותה בבית המשפט שאינה זוכרת דבר וחצי דבר בשל שתייתה המופרזת. גרסת המתלוננת במכתב נ/2 היא שקרובת משפחה בשם ל (עדת תביעה אשר עדותה תפורט בהמשך) הגיעה, מצאה אותה ישנה, העירה אותה ואז הגיע הנאשם שהבחין בדימום וביקש להזמין משטרה. תיאור זה אינו עולה בקנה אחד עם עדותה של המתלוננת עצמה בבית המשפט, עם עדותה של ל ועם עדות ראיה נוספות.

ג. גרסתה המאוחרת של המתלוננת אינה מתאימה כלל

ועיקר לאף אחת מגרסאותיו העובדתיות של הנאשם (פירוט גרסתו אף הוא

בהמשך). לו היה מדובר בסיפור אמת, ניתן היה לצפות להתאמה בין השניים.

ד. בהודעתה הראשונה של המתלוננת **ת/14** מסרה על

קיומן של שתי שיחות טלפון עם בתה הקטינה סביב אירוע האלימות. לאחר השיחה הראשונה טען הנאשם שהבת אינה מנומסת ומיד לאחר מכן הכה את המתלוננת. בשיחה השנייה, ניצלה המתלוננת הפוגה באלימות והתקשרה לביתה וביקשה עזרה בכך שהבת תזעיק את ל שמתגוררת בסמוך. כאשר חזרה המתלוננת מגרסתה המקורית לא יכלה לתת הסבר לשיחות הטלפון והכחישה שהתקיימו (עמ' 25 ש' 30). דא עקא, קיומן של השיחות מאושר הן בהודעת הבת והן בהודעת הנאשם. הנאשם אף מאשר שסבר שהקטינה דיברה אליו בגסות (עמ' 72 ש' 19). הודעת הבת הקטינה הוגשה בהסכמה (**ת/21**). ההודעה קבילה אם כן ומוסכמת גם באשר לתוכנה ולאמיתות הדברים. בהודעה מסרה הקטינה שאכן היו שתי שיחות טלפון. בשיחה הראשונה, בתאריך 7.3.16 בשעה 20:54 התקשרה המתלוננת ואמרה שהנאשם הרביץ לה (עמ' 1 ש' 8). בשיחה השנייה, התקשרה הקטינה לאמה והתרשמה שהנאשם מוסיף להכות אותה וכן שהוא שיכור. הקטינה שוחחה עם הנאשם וביקשה שיפסיק להכות את אמה. עוד מסרה הקטינה שאמה בקשה להזעיק את ל לעזרה וכך אכן נהגה הקטינה. המעגל נסגר לאחר שהקטינה קיבלה דיווח מסבתה, כי ל הייתה במקום והוזמן אמבולנס שפינה את המתלוננת לבית החולים. קיומן של שתי שיחות טלפון והזעקת עזרה מחזק מאוד את תלונתה המקורית של המתלוננת. בנוסף בעקבות שיחת הטלפון הראשונה פנתה למדריכה בפנימייה בה היא לומדת. פנייה זו לא הייתה מתרחשת אלמלא זעקה המתלוננת לעזרה מחמת המכות שספגה. גם לפנייה זו ראיות חיצוניות. מהודעת המדריכה **ת/19** עולה כי סיפרה ששמעה את הקטינה משוחחת בטלפון בסערת רגשות ולאחר השיחה אמרה לה שדיברה עם אמה והאם מספרת על כך שהחבר מרביץ לה והיא "ממש זועקת לעזרה" וכן הודעת רכזת בפנימייה, **ת/29**, שאף היא מאשרת כי במועד האירוע בתאריך 7.3.16 שוחחה עם הקטינה וזו אמרה לה שאמה התקשרה ומסרה שכן זוגה מכה אותה. כמו כן ראו דוח המשטרה **ת/25** לפיו נפתחה קריאה על ידי עובדת בפנימייה שהתקשרה למשטרה לאחר שהחניכה, סיפרה שאמה התקשרה ואמרה שבעלה מכה אותה והיא מפחדת ממנו. הדיווח מתאר אירוע שהתרחש בשעה האחרונה ושעת פתיחת הארוע היא 22:38. שעת הדיווח מתאימה להודעות יתר העדים. הודעות צוות הפנימייה ודוח המשטרה הוגשו כולם בהסכמה).

העובדה שהמתלוננת התקשרה בזמן אמת ואמרה שהנאשם מכה אותה ובשיחה נוספת אף ביקשה עזרה מלמדת על כך שהדברים שנאמרו לחוקר המשטרה אכן התרחשו במציאות. הכוונה גם לאלימות וגם לזהות התוקף. ברור שהחוקר לא יכול היה לבדוק פרטים בהודעה בדיוק באופן שבו קיבלו אישור ראייתי חיצוני, אלמלא כך בדיוק התרחשו הדברים בעולם המציאותי. במאמר מוסגר אציין כי חלק מן הדברים המובאים בהודעת הקטינה הוא עדות מפי השמועה. הגם שהסנגור הסכים להגשת ההודעה ללא הסתייגות, לא ייחסתי משקל לאותם חלקים.

ה. בתשאול הראשוני שנערך על ידי החוקר קקזנוב

עמוד 4

(ת/11) נשאלה המתלוננת האם הנאשם מכה אותה מידי יום והשיבה בשלילה. בהודעת המתלוננת (ת/14) נשאלה האם הנאשם איים עליה והשיבה בשלילה (עמ' 2 ש' 23). כמו כן נשאלה המתלוננת האם היו תקריות דומות בעבר והשיבה בשלילה (עמ' 3 ש' 9). יש בתשובות אלו חשיבות שכן הן ממחישות יכולתה של המתלוננת להגיב באופן ענייני לשאלות בניגוד לטענה שהייתה מעורפלת. כמו כן הן ממחישות שלא הייתה למתלוננת כוונה להחמיר את מצבו של הנאשם מעבר למה שהתרחש באמת. לו חפצה להחמיר את מצבו יכלה להשיב בחיוב לשאלות החוקרים. בנוסף, הרישום ממחיש כי בתשואול ובהודעה תועדו באותה מידה חלקים מפלילים וחלקים לטובת הנאשם.

ו. במסמך סיכום הביקור במחלקה לרפואה דחופה (ת/27) צוין כי בתאריך האירוע 7.3.16 בשעה 23:00 נבדקה המתלוננת על ידי רופא. בבדיקה הנורולוגית צוין כי המתלוננת "[...] **בהכרה מלאה, מתמצאת בזמן, סביבה וסיטואציה, שיפוט תקין**". המסמך הוגש בהסכמה. קיימת אם כן ראיה חיצונית ואובייקטיבית לכך שהמתלוננת הייתה במצב שאפשר לה למסור הודעה בהירה מרצונה הטוב והחופשי בדיוק כפי שהעיד החוקר גובה ההודעה.

ז. בעת חקירתה ת/14 נשאלה המתלוננת מי היא רז. המתלוננת הסבירה שאחרי של הוזעקה ונכנסה לדירה, ביקשה ממנה המתלוננת להתקשר למשטרה, אך ל לא יכלה לעשות כן מאחר ואינה דוברת עברית. המתלוננת מסרה שיצאה מהדירה יחד עם ל וברחוב צעקו לעבר עוברת אורח ישראלית שהבחינה בסימני הדם והחבלות והיא זו שהזעיקה את המשטרה (עמ' 2 ש' 26). פרטים אלו מתאימים למה שמתואר בהודעתה של רז, בעדותה של ל ומתאימים גם לדוחות הקריאה למוקד 100. נמצא אפוא שגם בענין זה קיימות ראיות חיצוניות התומכות באמור בהודעת המתלוננת ומסלקות כל חשש כי מדובר בדמיונו הפרוע של החוקר גובה ההודעה. גובה ההודעה לא גבה את הודעותיהן של ל או של רז ובוודאי שלא יכול היה להשפיע על אופן הדיווח של רז למוקד 100 של המשטרה בעת ההתרחשות עצמה.

ח. לחלקו האחרון של האירוע שהתרחש ברחוב מחוץ לדירה קיימות שלוש עדות ראיה. ל, רז ואורי. שלוש העדות תארו את הנאשם כמי שניסה להמשיך ולתקוף את המתלוננת. על עדויותיהן אפרט בהמשך, אך בשלב זה די לציין כי קיומן של שתי עדות ראיה, שאין להן כל קשר למעורבים (רז ואורי), מחזק באופן ניכר את תיאורה המקורי של המתלוננת כפי שנמסר בהודעתה לחוקר. לאחר הכרזתה של המתלוננת כעדה עוינת התבקשה להסביר פשר הודעותיהן של עדות הראיה. המתלוננת לא יכלה לתת הסבר כלשהו זולת טענה כללית שהשתיים משקרות (עמ' 27 ש' 5). אציין כי הודעות השתיים הוגשו בהסכמה ללא צורך בחקירה נגדית ומבלי שנטענה כל טענה ביחס למהימנותן.

ט. מיקום החבלות ופיזורן על כל גופה של המתלוננת

מתיישבים עם אלימות ולא עם נפילה על קצה שולחן.

י. מהודעתה של ל עולה כי המתלוננת פוחדת מן הנאשם וכי סירבה לפנות למשטרה מחשש שהנאשם ישתחרר ויהרוג אותה. ההודעה הוגשה בהסכמה (ת/37 עמ' 3 ש' 84). פחד זה עלול להסביר את העיונות כלפי התביעה ואת כתיבת המכתב סמוך לפני שמיעת הראיות.

יא. הנאשם הודה באוזני ל כי תקף את המתלוננת, כך על פי עדותה (עמ' 42 ש' 14). ל לא נשאלה כל שאלה על כך בחקירתה הנגדית.

10. הסנגור הפנה לכך שחקירת המתלוננת נערכה ברוסית אך נכתבה בעברית למרות שהמתלוננת אינה קוראת עברית. כמו כן העלה תהייה מדוע לא בוצעה החקירה באמצעות מתורגמן. החוקר השיב כי הוא דובר רוסית כשפת אם ועל כן אינו עושה שימוש במתורגמן וזהו נוהל העבודה המקובל (עמ' 11 ש' 5). לדבריו **"אני תרגמתי הכל בצורה מפורטת אני עושה את זה באמת רוב האלמב"ים דוברי רוסית במרחב איילון אני עושה את זה עשרות פעמים ביום"** (שם בש' 16).

בעולם אידאלי אכן ניתן היה לצפות שההודעה תיכתב ברוסית, תוקלט ולאחר מכן תתומלל ותתורגם לעברית. סוג כזה של חקירה לא היה משאיר מקום לספק בדבר איכות התרגום ואופן רישום ההודעה. אלא שמשטרת ישראל אינה פועלת בעולם אידאלי. תחת עומס הפניות והצורך לחלק את שירותי התרגום אינני סבורה שיש לזקוף לחובת המשטרה את אופן גביית ההודעה.

יתר על כן, במקרה שלפני שאלת התרגום לעברית אינה מעוררת קושי אמיתי. העדה לא טענה כי התרגום שגוי. העדה הכחישה כל קשר למה שנכתב בהודעה. העדה מסרה סיפור שונה לחלוטין בעדותה ולא מדובר בטעות בתרגום.

להודעת המתלוננת במשטרה יש שורה ארוכה של ראיות חיזוק ואף סיוע. על אלו עתה:

עדות ראיה לחלקו האחרון של האירוע

11. ל הוזעקה לדירה ושם הבחינה במתלוננת חבולה. בשל מכשלת השפה לא יכלה ל להזעיק עזרה בעצמה ועל כן יצאה עם המתלוננת מחוץ לדירה אל הרחוב. ברחוב הבחינו בשתי עוברות אורח רז ואורי.

12. עדויות השתיים מתיישבות עם תיאור אלימות מצדו של הנאשם ומהוות חיזוק הן לעדותה של ל והן לגרסתה הראשונית של המתלוננת. שתי העדויות סותרות ומפריכות את גרסת הנאשם. מאחר וההודעות הוגשו בהסכמה, התיאור המפורט בהן אינו שנוי במחלוקת. מההודעות עולה כי השתיים הבחינו בנאשם מנסה להכות את המתלוננת בעוד ל חוצצת בגופה בין השניים. כן עולה כי הנאשם היה שיכור והתרחק לכיוון קיוסק תוך הצהרה על רצונו לקנות בקבוק נוסף של וודקה. הודעות אלו מפריכות טענת הנאשם כאילו נוכחותו במקום הייתה תמימה מתוך רצון לברר כיצד נגרמו החבלות למתלוננת.

עדוּתָה של אורי

13. הודעתה של אורי הוגשה בהסכמה חלף עדותה בבית המשפט (ת/20). מההודעה עולה כי בתאריך האירוע בשעה 22:30 הבחינה במתלוננת על המדרכה, עומדת בגופיה לבנה מלאה בדם ולידה ל שזעקה ומתוך הצעקות הבינה הצורך בהזמנת משטרה. אורי הבחינה כי גבר שהיה במקום "ניסה להגיע למתלוננת והאישה שעמדה באמצע שיותר מאוחר ידעתי ששמה ל, הפרידה ולא נתנה לו להתקרב למתלוננת". עוד הוסיפה כי הגבר נראה שיכור, הוא קילל את המתלוננת וגם הצהיר על אהבתו אליה. הגבר, שמאוחר יותר נעצר וזוהה כנאשם, הצהיר שהוא זקוק לוודקה והתקדם לעבר קיוסק.

עדוּתָה של רז

14. הודעתה של רז במשטרה הוגשה אף היא בהסכמה חלף עדותה (ת/18). בהודעה תיארה רז כי הבחינה במי שהתברר בהמשך כי היא ל, עומדת בתווך בין מתלוננת מלאת הדם לבין הנאשם. לדבריה ל ניסתה להפריד והנאשם דחף אותה. לאחר מכן הודיע הנאשם שהוא רוצה וודקה והתקדם לכיוון הקיוסק. רז שמרה איתו על קשר עין עד מעצרו.

עדוּת הראייה לל

15. גב' ל ה (ל) היא דודתו של בעלה לשעבר של המתלוננת ומתגוררת סמוך לדירת הנאשם והמתלוננת.

16. ל הוזעקה למקום על ידי בתה הקטינה של המתלוננת. הקטינה התקשרה אל ל מהפנימייה ומסרה לה שאמה התקשרה ואמרה לה שהנאשם "רוצח אותה". הקטינה ביקשה מל לבדוק מה קורה. דברים אלו נמסרו על ידי ל (עמ' 40 ש' 23 ו עמ' 53 ש' 10). לכאורה מדובר בעדות שמיעה אשר לכל היותר יכולה לתאר כיצד השתלשלו העניינים, אלא שלצד עדות זו הוגשה בהסכמה עדותה של הקטינה (ת/21) ועדות זו מפרטת את צידה השני של השיחה, מאשרת קיומה ומאשרת תוכנה.

17. ל העידה שהגיעה למקום בעקבות שיחת הטלפון ומצאה את שער הכניסה פתוח ודרכו נכנסה לחצר ומשם לדירה. עם כניסתה הבחינה במתלוננת שוכבת על המיטה ובנאשם רוכן מעליה ועל פניו וידיו כתמי דם (עמ' 40 ש' 30). ל נחרדה למראה של המתלוננת, אשר פניה היו מכוסים בחבלות ובדם, עיניה נפוחות ונראה היה כאילו אחת מאוזניה נפלה. על פי עדותה הנאשם ניסה להוסיף ולהכות את המתלוננת בעת שזו יצאה בקושי מהדירה בעקבות ל (עמ' 40 ש' 3).

18. בעדותה בבית המשפט נראה במבט ראשון כאילו העדה מספרת דבר והיפוכו. מחד גיסא תארה תנועות אגרוף שעשה הנאשם מעל גופה של המתלוננת ומאידך גיסא אמרה שלא ראתה את הנאשם מרביץ למתלוננת. בראשית עדותה סיפרה שהציצה אל החדר בו מתגוררים השניים, הבחינה במתלוננת שוכבת מתבוססת בדם ובנאשם מעליה אך לא הבחינה בו מרביץ בנוכחותה (עמ' 41 ש' 21). מיד בהמשך העידה שהבחינה בנאשם מעל המתלוננת והדגימה **תנועות אגרוף** שעשה הנאשם כלפי גופה של המתלוננת והוסיפה ש "**אם לא הייתי מגיעה לשם הוא בכלל היה רוצח אותה אני הצלתי אותה**" (עמ' 41 ש' 25). בהמשך עדותה מסרה שבניגוד לפעמים קודמות בהן הבחינה בסימנים אך לא במי

שגרם להם במועד הארוע "אני ראיתי הכל כמו עיניי ולכן אני מספרת" (עמ' 46 ש' 6). לצד דברים אלו בהמשך אותה חקירה אמרה "ראיתי אותו מעליה עם האגרופים אבל לא ראיתי מתי הוא הרביץ לה לא ראיתי שהוא מרביץ לה" (עמ' 47 ש' 11). בחקירה החוזרת הבהירה "אני ראיתי את התנועות שלו ככה בצורת אגרופים אבל אני לא אשקר אני לא ראיתי שהוא מרביץ לה אני לא ראיתי שהוא מרביץ לה בפועל לידי" (עמ' 52 ש' 23).

19. שבתי וקראתי את עדותה של ל ובחנתי בדקדקנות את המילים בהן עשתה שימוש לצד התנועות שהדיגימה ושוכנעתי שאין בין הדברים סתירה אלא דווקא ניסיון לדייק ככל האפשר. עם כניסתה של ל לדירה הבחינה במתלוננת שוכבת על המיטה ובנאשם גוהר מעליה בתנועות אגרופים. כאשר קמה המתלוננת מן המיטה הייתה מכוסה בדם וחבולה באופן שזעזע את ל. גם המתלוננת וגם הנאשם אמרו לל שהנאשם הכה את המתלוננת. מחמת החושך בדירה הבחינה ל בתנועות שעשה הנאשם אך לא יכלה למסור פרטים נוספים מעבר לכך ולא יכלה לומר אם התנועות פגעו בגופה של המתלוננת ועל כן נזהרה שלא לומר שהבחינה בנאשם "מרביץ". עם זאת, תיאוריה של ל בדבר הדברים שראתה מצביעים על תמונה ברורה של אלימות קשה. ל ראתה תנועות אגרופים כלפי המקום שבו שכבה המתלוננת, שמעה את המתלוננת גונחת מכאבים והבחינה בה חבולה ומכוסה בדם. לצד המראות והקולות אמרו שני הנוגעים בדבר, המתלוננת והנאשם, שהנאשם הכה את מתלוננת. הנאשם הודה באוזני ל שהכה את המתלוננת (עמ' 42 ש' 14). וודאי שהתמונה המתוארת אינה מתיישבת עם גרסת הנאשם בדבר נוכחות תמימה בדירה. ל תיארה שהנאשם ניסה להוסיף ולהכות את המתלוננת גם ברחוב (עמ' 53 ש' 15).

20. לא התרשמתי כי מדובר בסתירה אלא בעדות מהימנה של עדה המנסה לתאר את שראתה מבלי לקחת צד, מבלי לייחס מסקנות לגבי דברים שלא ראתה, מבלי שהיא מתארת את המתלוננת בצבעים ורודים ומבלי להשחיר פניו של הנאשם. ל העידה בגילוי לב על כך שהמתלוננת שותה לשכרה ועל כך שאמרה לנאשם בעבר שהמתלוננת אינה אישה טובה. להערכתה הנאשם מרחם על המתלוננת (עמ' 44 ש' 32). עם זאת, באותו גילוי לב העידה על כך שביקשה מן הנאשם גם בעבר שלא להרים יד על המתלוננת (עמ' 42 ש' 6). כן העידה כי בעבר הבחינה בסימנים כחולים על המתלוננת אך לא יכלה לומר האם היה זה הנאשם שהכה אותה (שם בש' 1). ל השיבה שלא הגיעה לבית המשפט על מנת להכניס את הנאשם לכלא ואין היא חפצה בכך (עמ' 44 ש' 28).

21. כאשר הוצגה לל התיזה כי המתלוננת עברה את הגדר ונפלה על פינת שולחן, הגיבה בתמימה רבה (עמ' 44 ש' 25). הבעת פניה ונימת קולה הביעו הרבה יותר מן הפליאה המילולית המשתקפת בפרוטוקול. ל התייחסה לטענה ואמרה "שהיא תגיד שהיא נפלה שהוא ירצח אותה פעם הבאה. אני אמרתי את מה שראיתי זה הכל" (עמ' 46 ש' 27).

22. בהודעה שנגבתה מל בזירת האירוע לא סיפרה שהגיעה בעקבות שיחת טלפון מהקטינה, אף שלדבריה כך אמרה לשוטרים (ת/38 והשווה העדות עמ' 43 ש' 24). מהודעה זו לא עולה היכרות מוקדמת עם הנאשם או עם המתלוננת. קיימים הבדלים משמעותיים בין ההודעות ואף על פי כן לא מצאתי בכך כדי להחליש ממהימנות גרסתה של ל. ל העידה על עצמה שהייתה נסערת מאד בעת האירוע בשל החבלות בהן הבחינה, העובדה שהנאשם הוסיף וניסה להכות את מתלוננת גם מחוץ לדירה ותחושתה שאלמלא הגיעה הייתה המתלוננת מסיימת את חייה. בדוח הפעולה ת/22 ציין השוטר של דוברת רוסית בלבד והוא נזקק לתרגום מאחת מעוברות האורח על מנת להבין את הדברים ולהעלותם על הכתב. איכות התרגום אינה ברורה והמתרגמת אינה דמות מקצועית אלא מי שבעצמה נלקעה לזירה ולקחה חלק באירוע חריג. לא מדובר אם כן בהודעה שנגבתה בתנאים המאפשרים מסירת גרסה מלאה אלא בגרסה

ראשונית בסיסית בלבד. בהודעה **ת/37** שנגבתה כעבור יומיים בתחנת המשטרה מופיעה ההיכרות של ל עם הנאשם והמתלוננת ומוזכרת שיחת הטלפון מהקטינה בה ביקשה ממנה להגיע ולבדוק כי "**הורגים את אמא שלה**" (**ת/37** עמ' 2 ש' 26).

23. הסנגור העלה אפשרות לפיה יש קשר בין עדותה של ל לבין הקשר המשפחתי עם הגרוש של המתלוננת. תזת קשר מסוג זה לא הובהרה. לא נטען מפורשות כי ל מבקשת להחזיר את המתלוננת לחיק האחין שלה באמצעות תלונה כוזבת נגד בן זוגה הנוכחי ולא התרשמתי של חפצה בהשבת המתלוננת לזרועות האחין. הנאשם בעדותו העלה טענה לפיה ל קנאה בנאשם על כך שהמתלוננת נמצאת איתו ולא עם האחין ורגשות הקנאה התעוררו בשל כך שמתלוננת הלכה לעבוד יחד עם הנאשם ולא כך נהגה עם האחין (עמ' 62 ש' 5). לשתי התאוריות אין כל תימוכין. ל העידה שהמתלוננת אינה נתפסת בעיניה כאשת חלומות בשל הנטייה לשתות בהפרזה וגם האחין 'אינו אדם טוב' והשניים נהגו לשתות יחד (עמ' 49 ש' 1). הסנגור העלה אפשרות נוספת שאף היא לא הובהרה בדבר תלונה כוזבת נגד אותו אחין מדובר. גם אפשרות זו לא הוצגה למתלוננת לקבלת התייחסותה אלא הושמעה לראשונה באוזני ל. מכל מקום לא הוצגו כל תימוכין לאפשרות זו ולא הובהר כיצד יש בכך להשפיע על התלונה הנוכחית.

24. אני קובעת כי ל הגיעה לזירה בעקבות שיחת טלפון בה התבקשה לבדוק מה קורה בדירה בעקבות בקשת עזרה של המתלוננת. כאשר ל הגיעה לדירה הבחינה במתלוננת שרועה מתבוססת בדם, גונחת מכאבים וחבולה בכל גופה ובנאשם רוכן מעליה בתנועות אגרופי. המתלוננת סיפרה שהנאשם הכה אותה והנאשם הודה בכך בעצמו. המתלוננת והנאשם היו תחת השפעת אלכוהול. ההסתייגות היחידה נוגעת לחבלות באמצעות בעיטות. בהודעתה במשטרה מסרה ל שהבחינה בנאשם מכה את המתלוננת "**עם אגרופים ורגליים**" (**ת/37** עמ' 2 ש' 51). בבית המשפט לא חזרה על תיאור הבעיטות. המתלוננת עצמה לא הזכירה בעיטות גם בהודעות המשטרה. מאחר ול לא העידה על בעיטות ומאחר והדגימה מספר פעמים מה שראתה בעיניה והדגמות אלו כללו תנועות אגרופ בלבד, לא הונחה תשתית ראייתית מספקת בנוגע לתקיפת המתלוננת בבעיטות.

גרסת הנאשם

25. גרסאותיו של הנאשם עברו שינויים אולם אף אחת מן הגרסאות אינה ברורה ואינה מספקת הסבר של ממש באשר לדברים שהתרחשו במועד האירוע. הנאשם העיד על דבר והיפוכו לעיתים באותו משפט ממש. הראיות, לרבות דבריו של הנאשם עצמו, מצביעות על כך שהנאשם היה נתון תחת השפעת משקאות משכרים ויתכן שמטעם זה פשוט אין ביכולתו למסור גרסה עקבית ובהירה. כך או כך, לא עלה בידי הנאשם להציג גרסה מזכה אמינה או להתמודד עם מכלול הראיות המפלילות. עדותו של הנאשם בבית המשפט הייתה מבולבלת, משתנה, שונה מהודעותיו במשטרה ובלתי מהימנה. הבלבול הכללי שעטף את העדות, הטיעונים העובדתיים המשתנים וחוסר ההיגיון הפנימי, אינם מאפשרים לקבוע ממצא בהסתמך על עדותו. כמו כן לא הובאו ראיות חיצוניות מתבקשות אשר יכלו לתמוך, ולו באחת, מן האפשרויות שהעלה הנאשם זאת על אף שלשיטתו היו עדים רלבנטיים שיכלו לסייע לחיזוק גרסה מזכה.

26. הנאשם מסר שתי הודעות במסגרת חקירתו במשטרה. בראשונה **ת/9** מסר שאינו יודע מדוע נעצר. לדבריו ישן בדירה יחד עם המתלוננת כשבמקום נכח גם אדם בשם דימה. לדירה הגיעה אמו והביאה אוכל והוא אכל ובשלב זה הגיעה ל והאשימה אותו באלומות. לדבריו לא הבחין בסימני חבלות על המתלוננת ומדובר בעלילה "**הם המציאו לי הכל כדי לקחת ממני את הבית**" (**ת/9** עמ' 2 ש' 17). על

מניע זה לא חזר הנאשם ולא היה בכוחו להסביר מי רוצה לקחת את ביתו, מה הקשר של ל לאותו רצון וכיצד יוכלו המתלוננת, ל או אדם אחר לעשות כן בעקבות התלונה. למתלוננת או לל לא הוצגה תזה כזו לקבלת התייחסות. בבית המשפט השתנתה הגרסה גם ביחס למניע.

27. בהודעתו השנייה של הנאשם **ת/1** מסר שתי גרסאות שונות וסותרות. בראשונה סיפר שהיה יחד עם המתלוננת ויחד עם אדם בשם ולדימיר (עמ' 2 ש' 9). לדבריו ביום האירוע שתי השלושה יין ובשעות הבוקר יצאה המתלוננת עם ולדימיר מן הבית. הנאשם המשיך לשתות לבדו ובשעות אחר הצהריים חזרה המתלוננת ואז הבחין שהיא חבולה (שם בש' 18). המתלוננת הלכה לישון ואמו הגיעה עם אוכל. על פי הגרסה השנייה, טען שבשלב שאמו הגיעה עדיין לא הייתה המתלוננת חבולה. כמו כן מסר שרק לאחר שאמו וד עזבו, ניסה להעיר את המתלוננת וגילה שהיא חבולה. עוד מסר שלא הבחין בכל סימני דם.

28. בגרסה הראשונה מסר אם כן שלא ניתן היה להבחין בחבלות כאשר המתלוננת ישנה ועל כן הוא אמו וד לא ראו זאת ול הקימה מהומה על לא דבר.

בגרסה השנייה מסר שהבחין במתלוננת חבולה כבר כשחזרה אל הדירה בשעות אחר הצהריים. בגרסה השלישית מסר שהבחין בחבלות רק לאחר שהאם עזבה והוא ניסה להעיר את המתלוננת.

גרסאות רביעית וחמישית נמסרו בעדותו של הנאשם בבית המשפט. לפי הגרסה הרביעית ביום האירוע נח יחד עם המתלוננת על המיטה בשעה שהמתלוננת כבר הייתה מלאת חבלות. לדבריו ל קראה למתלוננת מחוץ לשער והוא ניגש ופתח לה (עמ' 60 ש' 1). ל סירבה להיכנס ולכן הוא עצמו קרא למתלוננת לצאת מתוך תקווה שכך יוכל לשמוע בעצמו מה קרה לה. לדבריו באותו מעמד קבעה ל שהוא הכה את המתלוננת אף כי הכחיש זאת (עמ' 60 ש' 24).

29. בהמשך עדותו הראשית מסר גרסה חמישית לפיה הוא עצמו שתי יין וישן כ- 14 שעות עד שהתעורר (עמ' 64 ש' 3). כשהתעורר הבחין במתלוננת מנסה להעלים את החבלות באמצעות איפור. לשאלתו מה קרה השיבה שאינה זוכרת וכך גם לשאלה אם היה זה ולדימיר שהכה אותה. עוד הוסיף לגרסה זו כי השיער והחולצה של המתלוננת היו ספוגים בדם והוא עצמו שטף את שיערה של המתלוננת (עמ' 64 ש' 24). בהמשך אותה גרסה טען שהמתלוננת גם החליפה מצעים (עמ' 65 ש' 17). לאחר מכן חזר בו הנאשם וטען שהמתלוננת היא ששטפה את שיערה תחת הברז וטען שמה שנראה בתמונות כדם איננו כזה. הנאשם טען שהוא עצמו ביקש להזמין משטרה ואף אמר למתלוננת להתכונן שכן המשטרה בדרכה להגיע.

30. כה מרובות הפרכות והסתירות בין הגרסאות השונות עד שהן מתייחסות כמעט לכל נקודה בין שהיא משמעותית ובין שאינה. הנאשם מסר פרטים סותרים ביחס לשאלה מתי נגרמה החבלה, מתי הבחין בחבלה, מה עשה כאשר הבחין בחבלה, האם המתלוננת ישנה או הייתה ערה, מי היה בחדר בשעה שהמתלוננת הייתה חבולה, האם היה דם בדירה אם לא, מי הזמין משטרה ואפילו בייחס למועד שבו היו הדברים טען לראשונה שמדובר ביום קודם לזה הנקוב בכתב האישום (עמ' 62 ש' 14). למותר לציין כי מצבה של המתלוננת כפי שהוא מתואר בתעודות הרפואיות ובעדויות הראייה אינו מתיישב כלל ועיקר עם ניסיון או יכולת להעלים את החבלות באמצעות איפור וגם טענת החלפת המצעים על ידה נראית תמוהה בלשון המעטה גם בשל מצבה של המתלוננת וגם נוכח התמונות המתעדות את כמויות הדם על הסדינים והכרית. למותר לציין שהמתלוננת עצמה לא נשאלה שאלות על רבות מהאפשרויות העובדתיות שהציג הנאשם (חפיפת הראש, איפור, החלפת סדינים, מועד האירוע ועוד ועוד) כך שדומה שאפילו

הסנגור הופתע משלל המצגים העובדתיים שהועלה בזה אחר זה במהלך עדותו של הנאשם.

31. טענתו של הנאשם כי היה מעונין בהזמנת המשטרה נטולת הגיון אף היא (עמ' 61 ש' 31). בפועל לא היה זה הנאשם שהזמין משטרה ולא זו אף זו אלא שעדות הראייה מסרו שהנאשם התרחק מן המקום לקיוסק תוך הצהרה שבכוונתו לקנות אלכוהול. אכן הנאשם נתפס בקיוסק ולא בזירת האירוע. עוד עולה מדוח הפעולה **ת/22** שהנאשם התנגד למעצרו. אין מחלוקת כי אף שהנאשם הבחין במתלוננת שותתת דם לא הזמין אמבולנס ודאגתו למצבה לא מצאה ביטוי חיצוני כלשהו. דברים אלו שונים מאד מן הדמות שניסה לצייר בבית המשפט של מי שהתעניין בגורלה של מתלוננת וחפץ בבירור הדברים בסיוע המשטרה.

32. נקודה נוספת אשר הופיעה לראשונה בעדותו של הנאשם היא שכאשר הבחין במתלוננת שוכבת שתויה על המיטה באותו לילה ביקש להיפרד ממנה (עמ' 63 ש' 26). נקודה זו שאולי נועדה על מנת לתת מניע לעלילה, לא נטענה באוזני המתלוננת והנאשם עצמו לא העלה אותה בחקירותיו במשטרה או במענה לכתב האישום. להיפך. בחקירתו **ת/1** אמר שהוא אוהב את המתלוננת ורוצה להקים איתה משפחה ו"לעשות ילדים" (עמ' 3 ש' 74).

33. לדברי הנאשם בשעות הרלבנטיות היו יחד איתו בדירה גם אמו וגם אדם בשם ד (אם כי לגבי אמו לא עלה בידו למסור גרסה אחידה. מחד גיסא טען שהיתה בדירה בשעה שהמתלוננת שכבה שם חבולה - **ת/1** עמ' 2 ש' 25 **ות/9** עמ' 2 ש' 9 ומאידך גיסא טען שאמו היתה ביום הקודם ועל כן לא הבחינה בחבלות - **ת/1** עמ' 2 ש' 33 **ות/9** עמ' 2 ש' 27). אמו של הנאשם נכחה במהלך הדיונים והסנגור אף הודיע תחילה שיבקש לחקור אותה בחקירה נגדית (לאחר שהתביעה ויתרה על עדותה) אך בסופו של דבר לא עשה כן. לגבי דימה לא הועלתה כל בקשה לזמנו לעדות ולא נטען ניסיון של ההגנה לאיתורו מבלי שניתן הסבר להימנעות זו.

34. אינני נותנת אמון באף אחת מגרסאות הנאשם. בשולי הדברים אציין כי גרסתה המאוחרת של המתלוננת ביחס לנפילה על שולחן, אינה נזכרת באף אחת מגרסאות הנאשם.

חבלה חמורה

35. הנאשם לא כפר בחבלות שנגרמו למתלוננת והחומר הרפואי הוגש בהסכמה. **ת/28** הוא דוח על קבלה של מתלוננת למיון בליל האירוע. האבחנות בקבלה היו שברים בחמש צלעות בצד ימין (צלעות 4,5,6,7,8) וכן חבלות מרובות במקומות נוספים בגוף לרבות המטומה בארובת העין השמאלית, שרידי דם באף, שטפי דם בשתי הידיים. בבדיקת C.T. נמצאו המטומות בקרקפת מימין ומשמאל, המטומה סביב אוזן ימנית ושברים חדשים בצלעות בצד ימין. בתעודה הרפואית מצוין כי בצלעות בצד שמאל נמצאו שברים ישנים.

36. **ת/27** הוא תעודת הקבלה למיון הכירורגי מיום האירוע. בסיבת הפניה צוין כי החולה הותקפה על ידי בעלה. גם בסיכום הביקור במחלקה לרפואה דחופה צוין כי מדובר במקרה של אלימות במשפחה. עם זאת, לא ברור מהו המקור למידע זה והאם הייתה זו המתלוננת שסיפקה את ההסברים. לא ברור האם היה מישהו שליווה את מתלוננת לבית החולים ויכול היה לספק הסברים, אך מאחר והדברים לא התבהרו ואיש לא נשאל לגביהם לא ניתן לקבוע ממצאים בהסתמך על אמרות אלו.

37. במהלך שמיעת הראיות ניסה הנאשם לסטות מקו ההגנה הראשוני שהתייחס רק לזהות התוקף וביקש להחזיר את המתלוננת לעדות בעקבות מסמכים רפואיים ישנים יותר. מאחר והמתלוננת עצמה לא נשאלה ולו שאלה אחת לענין החבלות וטיבן מבחינה רפואית לא מצאתי טעם לבצע מקצה שיפורים באמצעות הזמנתה לחקירה נגדית נוספת. הסנגור לא ביקש להזמין את עורכי התעודות הרפואיות הישנות על מנת להגישן, לא הציגן למאשימה ולא הבהיר מה מצוי באותן תעודות שיש בו להשליך על החבלות המתועדות בתקופה הרלבנטית לכתב האישום הנוכחי.

38. החבלות הוכחו אם כן והסנגור לא חלק על כך שהשברים בצלעות ויתר החבלות המתועדות בחומר הרפואי מהווים חבלות חמורות כהגדרתן בחוק העונשין.

סוף דבר

39. בשעות הלילה בתאריך 7.3.16 שמעו עוברות אורח צעקות אישה ברוסית מהן הבינו רק את המילה "משטרה". השתיים הבחינו במתלוננת חבולה ומדממת והזעיקו משטרה ואמבולנס. המתלוננת הובהלה לבית החולים, שם אובחן כי קיימים שברים בחמש צלעות וקיימות חבלות ושטפי דם במקומות רבים נוספים בגופה. המתלוננת מסרה כי בן זוגה הוא שתקף אותה. המתלוננת חזרה על האשמה זו בהודעה מפורטת למחרת היום. לימים חזרה בה המתלוננת מהתוכן המפליל אולם חקירת המשטרה חשפה שורה ארוכה של ראיות המחזקות את התלונה המקורית, כמו שיחת טלפון בעת האירוע וקריאה לעזרה על ידי המתלוננת, עדת ראיה שהבחינה בנאשם רוכן מעל גופה של המתלוננת בתנועות אגרופ, עדות ראיה להתנהגות הנאשם סמוך לזירת האירוע וכן שקריו של הנאשם. מסכת הראיות שהוצגה בבית המשפט מצביעה על הנאשם כמבצע העבירה וזאת למעלה מכל ספק סביר. אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, למעט החלק הנוגע לבעיטות בגופה של המתלוננת.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ו, 25 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים